

Nico. de lyra

A Et dēs scōs, i. alios ecclie mīstros. istos nō ītēdebat apls instruere: qz nō indigebāt: sed salutat eos p illos qib⁹ scribebat. Salutat etiā illos qib⁹ scribebat ex pte sueror⁹ ad fidē q̄ erāt in italia. dicēs: Salutatvōs de italia fratres. t in fine q̄ si p sigillo cōfirmatiōis ponit. **B** Gratia dei cū oib⁹ vobis amē. i. cōfirmetur in p̄nti t in futuro: p̄stāte dñs nō ieu xp̄tui est honor t glia in sc̄la sc̄lor⁹ Amen.

C In ca. xiiij. vbi dicit in postilla: No c̄trinis varijs t peregrinis nolite abducē.

Additio. ap̄ls: Doctris varijs t peregrinis nolite abducē: p̄zie p̄t intelligi doctrina pharisaiaca q̄ in thalmudicis codicib⁹ diffusa habet t dispēdiōse. in qib⁹ multe faltates t enormitates cōtinēt: p̄t fuit ostēsum in additionib⁹ Isa. xxiiij. t Zacha. v. Et qz s̄m hlo. illa falsa doctrina est q̄ nō aliq̄ vera inimicēat: iō p̄dīte doctrine dicunq̄ varie. s̄c corp⁹ diuersis colorib⁹ coloratū variū dī. s̄līt t dicunq̄ pegrine: qz nō a deo actore: sicut singul reuelata fuerūt: s̄ ab hominibus diabolica uestigatiōne inuita. t de h̄ vide in predict⁹ additōib⁹.

Replīca. In capi. xiiij. vbi Bur. expōit qd̄ i telligis p̄ varias doctrinas. allegat ad hoc thalmudicas traditiōes q̄s ponit Isa. xxiiij. t Zach. v. t in fine Apōc. traditiōes saracenicās machoneti: q̄ qz nō sunt cōtra postil. trāscēt aliorū iudicio relicta. t sic est finis. Et h̄ sunt q̄ repperi i dicitis Burge. cōtra postilarōrē correctionē digna: panca aut q̄ ponit circa actus ap̄lor⁹ canonicas ep̄istolās t ap̄ocalypsim: q̄ sūt modici pōderis trāsēo: qz plurimū als. s̄. ta cta sūt incētū sūt postilla. H̄ria. q̄ sic p̄ me scripta t alia sub debita p̄fessiōne offero rectis amatoribus magistri Nicolai d̄ lyra media charitate corrigēda. Satis enī mībi est p̄ hūc laboreū ocū euitasse: t maiorib⁹ meis dedisse occasiōne ut cōtra postil. corruptores efficas̄ exurgant.

Postilla venerabilis fratr̄ Nico. lai de lyra super ep̄las Pauli finit,

H Postilla eiusdez sup̄ Act⁹ apostolorum. Incipit: t p̄io p̄fatio.

R Ep̄leti sūt dēs sp̄ūsc̄tō: t ceperūt loq̄: Act. ii. Sic lex euāgelica p̄ xp̄m dēū et hominē fuit data: vt pat̄z in euāgeliō: ita p̄ ap̄los aliosq̄ p̄si discipulos p̄ orbēni fuit publicata: vt p̄tz in hoc libro ap̄lor⁹ acib⁹ intitulato. ppter qd̄ sp̄ūsc̄tō dixit eis Par. vi. Tūtes in mūduz vniuersit̄ p̄dicante euāgeliū omni creature. H̄ec āt publicatio facta ē p̄ sp̄ūsc̄tō p̄ncipaliē: t p̄ ap̄los mīstrialitē: Par. x. Nō enī vos estis q̄ loquim̄: s̄ sp̄ūs patris v̄i q̄ loquit̄ in vob. p̄pter qd̄ verbū p̄positū ad lram dī de ip̄s: Repleti sūt tē. In quo duo notari. ap̄lor⁹ aliosq̄ xp̄i discipulos p̄ sp̄ūsc̄tō cōfōrmatiō. cū dī: Repleti sūt dēs sp̄ūsc̄tō. Secundū ē p̄ eodēs euāgeliō publicatio. cū subditur: Et ceperūt loqui. que duo sancte Lucas. p̄sequiūt in hoc libro: vt videbit̄. p̄sequēdo.

Cōrēa primū tria ponūt. s̄. virtus efficiens. ibi: Sp̄ūsc̄tō. se cudo mod⁹ sufficiens. ibi: Repleti sūt. tertio cer⁹ suscipiēs. ibi: Omnes. Cōrēa primū sc̄edū q̄ p̄phete sp̄ūsc̄tō inspirati locuti sunt: s̄m qd̄ dicitur. iō. Petri. i. Non voluntate humana allata est aliquādo p̄pheta. sed sp̄ūsc̄tō inspirati locuti sunt sancti dei homines. t legē euāgelicā denunciauerūt per xp̄m dādā: Isa. ii. De s̄lōn exhibit lex: t verbū dñi de hierlm. ibi enī legit̄ christus frequēter docuisse. t Diere. xxij. Ecce dies veniūt dicit dñs: et feriā domū israel t domū iuda fedus nouū: non s̄m pactū qd̄ pep̄iḡ i oreb̄ tē. t sic p̄nūciatū fuerat p̄ p̄phetas p̄ xp̄m hominē sp̄ūsc̄tō repletū fuit lex euāgeliō data. vnde Iuc. iii. dicitur de ip̄o q̄ ingressus synagogam legit̄ in libro

Prefatio

Esiae qd̄ in eo scribit̄. Ixj. Sp̄ūs domini sup̄ me. ppter qd̄ vnit merueiāgeliōare pauperibus misit me. t sequit̄ Ibidem. I. Luc. iiiij. Cōp̄it aut̄ dicere ad illos: quia hōdie impleta ē scripiūta hec in auribus vestris. t similiter sp̄ūsc̄tōs ap̄los cōfortauit t perfectit ut essent apti ad predicandū euāgeliū. ppter qd̄ de ip̄o dicit̄. j. Cor. xij. Nec aut̄ oia op̄at vñ? arq̄ idem sp̄ūs dīni dēs singulis put̄ vult. t sic patet pri. mū. s. causa efficiēs. Cōrēa sc̄dm cōsiderandū q̄ p̄fectio sufficiēt ad predicationē euāgeliū nō solū respicit personā p̄priā: sed etiā alias p̄ quādā redundantia que lunt intruēde p̄ sanā doctrinā. talis aut̄ fuit ap̄loz p̄fectio collata eis a sp̄ūsc̄tō. nā p̄ sapientiā et eloquētā facti sūt apti ad predicandū euāgeliū per vniuersū mundū. t hoc notatur cū dicit̄: Nepleti. Eccl. siastici. xj. Si repleti fuerint nubes imbrēs effūdet sup̄ terrā. Nubes isti sūt ap̄li. dē qib⁹ dicit̄ Isa. ix. Qui sunt hi q̄ vt nubes volat̄. Nubes iste fuerint scientia t eloquētā replete: p̄t qd̄ efūdet sup̄ vniuersā terrā imbrēs euāgeliē doctrine. vñ t in quolibet ipso rum fuit impletū qd̄ dicit̄ Eccl. xj. xij. Ip̄se tanq̄ imbrēs emittat eloqua sapientia sue. t sic patet secūdū. Cōrēa tertiu considerandū q̄ donum spirituā rituāsancti confirmāt̄ t perficiens ad publicationē euāgeliū non solū fuit datum vñi apostolo sed omnibus: nec solis apostolis sed etiam alijs discipulis simul existēt̄: s̄m qd̄ dicit̄ Hieronymus in ep̄stola ad Paulinū de omnibus sacre scripture libris. t. j. ca. huīus libri dicitur: Erat autē turba hominū simul fere. cxx. t hoc notatur cuz dicit̄: Omnes. In quo ex p̄mītrū terus suscipiens spirituāsancti donum: s̄z quod scribit̄ infra. i. ca. Et dum completerentur dies p̄fētōles erant omnes discipuli pariter in eodem loco. t factus est repente de celo sonus tanq̄ aduenientis spiritus vehementis: et replevit rotam domū vbi erant sedentes. t sic patet primū principale. Cōrēa secūdū dō quod est euāgeliō publicatio. quod ponit ibi: Et ceperunt loqui. duo notariorū ad hoc necessaria. s. exclusio timoris t ostensio feruoris. primum notatur cuz dicitur. Et ceperūt. Per hoc insinuatur manifeste q̄ ante loqui non audebant: immo nec etiā ap̄parere: s̄m qd̄ dicitur Joban. xx. Cum sero esset die illa vna sabbatariorū et forēs essent tē. sed recepro spirituāritātē do no quod foras mittit timorem: s̄m quod dicitur. i. Joba. iiiij. Perfecta charitas foras mittit timorē. timor iste fuit exclusus ab apostolis et constantiā eis data. vnde quislibet eorum potuit dicere istud psal. lxxvj. Munc cepi hec mutatio dextere excelsi. quia q̄ uilibet et cepit habere constantiam terrorē malorum sublatō. t hec mutatio fuit dextere excelsi. dantis apostoli constantiā p̄dicandi. secundū dō. s. ostensio feruoris notarū. cum dicitur: Loqui. qui feruorū in actu p̄dicātiōis recepto spirituāfanco: statim fuit ostensus corā illēs vulgari bus. cum dicitur. j. ii. ca. q̄ Detr̄feruenter locut̄ est de christo. dicens: Uiri fratres liceat audēter vobis dicere tē. t subditur ibi: Qui ergo ceperunt sermones eius baptizati sūt. t apposite sunt in dī illa anime circiter tria milia. secūdū fuit ostensus corā in deoū p̄ncipib⁹: quibus Petrus et Jobā nō constanter responderūt. i. iiiij. ca. Non possumus que vñdimus t audiūmus non loqui. postea fuit ostensus etiā tē ram gentib⁹. vnde. j. xiij. in deis contradicētibus euāgeliē predicationē dicitur: Tunc constanter Paulus et Barhabas dixerunt: vobis oportebat primum loqui verbum deis sed qm̄ repellitis illud t indignos vos iudicatis eterne vite ecce cōertimus ad gētes. sic enim nobis p̄cepit dñs. Cui est honor t glia in sc̄la sc̄lor⁹ Amen.

E Esiae

Nico. de lyra

Sancificatus in baptismate subditos. **a** et omnes sanctos. Salutat vōs **S**per hoc nota eū a roma scripsisse. Purgatio peccatorū t alia dei munera. **b** de italia fratres. Gratia cū omnibus vobis. Amen.

Finit ep̄la Pauli ad hebreos.

Incepit p̄fatio beati Hierony mi p̄bysteri in liby Act⁹ ap̄lor⁹.

Sunit psalmista: ambula bunt de virtutib⁹ in virtutes. Post apli Pauli ep̄las dudū vno vobis volumine trāslatas dōmon t rogatiōne charissimi: act⁹ ap̄lor⁹ cōpellitis ut trāsserā i latinū: quē librū nulli dubiū ē a luca antiocheno arte medico: q̄ postea inseruēt paulo ap̄lo christi fact⁹ est discipul⁹ fuisse editū. Lērūces p̄mit ip̄osita se pius oner⁹ magnitudo: q̄ studia iūdor⁹ rep̄hēsione digna putant ea q̄ scribim⁹. Illoz nūc odio et detractiōe: iūuāte xp̄o meum silebit eloquii. Act⁹ ap̄lor⁹ nudā q̄ dē vident̄ sonare historiā t nascentis ecclie ifantiā texere: s̄z si nouerim⁹ scriptorē eoz lucā ēē medicū t cui⁹ laus ē in euāgeliō: aīaduer timus pariter omnia verba illius anime languentis esse medi cinam.

tur manifeste q̄ ante loqui non audebant: immo nec etiā ap̄parere: s̄m qd̄ dicitur Joban. xx. Cum sero esset die illa vna sabbatariorū et forēs essent tē. sed recepro spirituāritātē do no quod foras mittit timorem: s̄m quod dicitur. i. Joba. iiiij. Perfecta charitas foras mittit timorē. timor iste fuit exclusus ab apostolis et constantiā eis data. vnde quislibet eorum potuit dicere istud psal. lxxvj. Munc cepi hec mutatio dextere excelsi. quia q̄ uilibet et cepit habere constantiam terrorē malorum sublatō. t hec mutatio fuit dextere excelsi. dantis apostoli constantiā p̄dicandi. secundū dō. s. ostensio feruoris notarū. cum dicitur: Loqui. qui feruorū in actu p̄dicātiōis recepto spirituāfanco: statim fuit ostensus corā illēs vulgari bus. cum dicitur. j. ii. ca. q̄ Detr̄feruenter locut̄ est de christo. dicens: Uiri fratres liceat audēter vobis dicere tē. t subditur ibi: Qui ergo ceperunt sermones eius baptizati sūt. t apposite sunt in dī illa anime circiter tria milia. secūdū fuit ostensus corā in deoū p̄ncipib⁹: quibus Petrus et Jobā nō constanter responderūt. i. iiiij. ca. Non possumus que vñdimus t audiūmus non loqui. postea fuit ostensus etiā tē ram gentib⁹. vnde. j. xiij. in deis contradicētibus euāgeliē predicationē dicitur: Tunc constanter Paulus et Barhabas dixerunt: vobis oportebat primum loqui verbum deis sed qm̄ repellitis illud t indignos vos iudicatis eterne vite ecce cōertimus ad gētes. sic enim nobis p̄cepit dñs. Cui est honor t glia in sc̄la sc̄lor⁹ Amen.

Incipit p̄

Blo. ordi. Actus apostolorum Ca. I

Lucas medicus anthiocensis greci famo-
nis non ignarus scriptor euangelium; se-
tor pauli: comes peregrinationis ei. hic
etiam aliud volumen edidit: quod titulo Actu-
um aplorum pronata: cuius historia usque ad
biennium rome cōmōratis Pauli puenit. i. ad q̄r-
tū Heronis anni. et quod intelligimus in eadē videri
cum esse compositum.

Deloco quodē in quodē Actus aplorum scripti sunt:
Hieronymi tenetē ē sīnia: quod greci famo-
nis non fuisse ignarus: quod lingua nouū testa-
recepto Marthei euāgelio et ep̄la Pauli ad He-
breos tñi scripsit est. Oportebat enim ut indicia ser-
monis diuinæ ea lingua scriberent: ad quā oēs ve-
lū ad sapientiā et omni disciplinā fonte currunt: quā ī
fine secundū in oīb⁹ gentilib⁹ de⁹ esse nō voluit.

Scripant quādā quotiescū. p̄ Paul⁹ in epi-
stolis suis dicit: iuxta euāgelium meū: Lu-
ce volume significat: Lucā nō solum a
Paulo dicisse euāgeliū: quod cū ipso in carne non
fuerat: sed triā a ceteris aplos: quod ipse in principio
sunt voluminis declarat dices: Sicut tradidérunt
nobis: quod ab initio ipsi viderūt et ministri fuerunt
sermonis. Igis euāgelium sicut audierat scriptis:
Actus apostolorum sicut viderat cōpositum.

Atem de causis scribendorum Actuum aplorum.
quādā quādā Luce argumento patefacta sunt.
Prima hec est: ut quod aplice iminutio nu-
meri sc̄ripture finione narrata est: ipsius etiā
impletio canonico libro enarrat: et ut Pauli ex-
tra. xiiij. aplorum numerū assumpti auctoritas teneat-
ur: ut eius ep̄le inter canonicas scripturas habe-
antur: p̄cipiū canonice scripture testimoniū ha-
bentes: quā questionē et querlationē ei⁹ plenissime
per̄erūt. Tertia cā est ut pfect⁹ pfecti sp̄us aduen-
tus: pfecto aplorum numero cōplet⁹ sancti canonis
enūciare histōria. Ob h̄ igitur et hoc illa quā post
ascēsum saluatoris p̄figerūt: sat vtile uno et necel-
sarium erat cōscribi Actus aplorum.

Incipit liber Actuum apostolorum.

Dicitur quādā sermonē. Beda. Ca. I
Id est euāgelium cui sc̄din addidit. i.
Actus aplorum. Cōpletio p̄mū est ibi:
Usp̄ in diē quā p̄cipiēs aplis. tē.
Uniuersitatis sc̄di q̄bus et prebuit seip̄m viuuū
post passionē suā in multis argumētis. Nā in euā-
gelio iesum celos ascēdit: discipulos a berhania
bieris regressos testat. nō tñi dicit quod p. xl. dies
post ei⁹ passionē trecentū appariuit et ascēsum de re-
gno isti interrogauerūt quod eo ascēdēte angeli asti-
terūt: et h̄mō. q. Feci. i. scripti: quod scribere ē ope-
rari: vel quod facit meruit esse scriptor euāgelij.

Hermone. Cor⁹ liber euāgelij vñ sermo dñ:
quod vñ h̄ sensum. Aut singulare p̄ plurali. Euā-
geliū est bona annūciatio: in quā annūciat requies
post labore: regnū post servitū: vita post mortem.
e. De oīb⁹. Factis et factis xp̄i quā indicauit officio
digna vel idonea sue dispensationis. f. Theo-
phile. De amicis: vñ dei amator: quod si tu sis amicus
dñtib⁹ scribit: Cui euāgeliū sc̄perat: eldē et Act⁹
aplorum scribit: Lucas medie ad salutē amie tē.
g. Que ceperit. A baptismō Ioh̄is quā iesus bapti-
cat⁹ est usq̄ i diē quā assūpt⁹ est i celū: quod de toto illo
tempore Lucas fides te fuit. quā fine euāgeliū ita scri-
psit: Cū bñndiisset recessit ab eis: et cerebat i celū.
Alii: Cepit iesus fa. et do. usq̄ i diē tē. Quia oīa
quā fecit et docuit: inceptio quā fuit. eadē postea
aplis faciētib⁹ et docētib⁹ et eoz sc̄q̄cib⁹. h. Fa-
cere et do. Bonū doctorū i stituit vel i struit: quā facit
quod docet. i. De sensu ē: scripti s̄ ieu. et tpe quā si-
gna cepit facere et docere usq̄ i diē quā ijdē cōpletis
assūpt⁹ ē. k. p̄cipiēs aplis p̄dicare euāgeliū quā
spiritum p̄ quē p̄dicatu ē euāgeliū: quā habba sp̄ira-
bat et fiducia tribuebat. l. p̄cipiens p̄ sp̄imicū.
m. et ei fil⁹ p̄cipit: h̄ et sp̄us sc̄tus. m. xp̄i sp̄us p̄ce-
pit: quod nō p̄cipet nisi sp̄us vētūr̄ et cēt. n. Elegit.
Hoc ad laudē aplorum quā actus scribere p̄ponit.
k. Assūpt⁹. d. diuitiate: vel a nube assūpt⁹ qui ve-
rus homo.

Nico. de lyra

Incipit prologus su-
per Actus apostolorum.

Lucas antiochenis

tē. In isto p̄logo p-

cedit p̄ bunc modū.

p̄mo ponit Pierony

mūs multipliæ au-

toris notificationem. sc̄do in

scribendo euāgelium ostēdit

ipsius fidelitatem. ibi: h̄p̄le sp̄i

ritus instigatē tē. q̄r̄ fide-

ter scriptis euāgelium. tertio

dicit p̄ ḡruū fuit vt scribens

di actus apostolorum h̄c potesta-

tem. vñ dicit: Qui nō īmerito

tē. Arto dicit: Pieronymus se

vitare fīmōs p̄ politatē. ibi:

Q̄d legentib⁹ tē. Quia vero

Lucas fuit medie officio. q̄n-

to officiū ipsi⁹ ostēdit utilitatē.

Ibis: Quā ita dīna tē. Ista sūf-

ficiātē de p̄logo isto. supra cī

fere tot⁹ exponit in p̄logo su-

per Lucam. Ca. I

Rimū quādā. Hic

incipit liber Actus

um aplorum quo

sc̄tus Lucas p̄mo

se continuat ad p̄ce-

dentia. sc̄do p̄sequit̄ subseqn-

tia. ibi: Et p̄uelces. Precedē-

tia vero dicta sc̄ti Luce sit in

eius euāgelio in quā incipiens a

christi precursorē:ceptionem

xp̄i: nativitatē: querlationē et

predicationē: mortē et resurrec-

tionē et ascensionem declarauit. et h̄ est quod dicit: Primū q̄

dē. l. p̄mo. l. in euāgelio:

c. Hermone feci de oīb⁹. nō

dicit oīa: quod oīa facia xp̄i non

p̄nt p̄ singula scrib̄: fm̄ q̄ dē

Job. vñ. H̄t aut̄ et alia mul-

ta q̄ fecit iesus. q̄ si scribant p̄

singula nec ipm̄ arbitror̄ mun-

dū capē eos q̄ scribendi sūt li-

bros: sed dicit: d. Ne oī-

bus. q̄ de p̄tinētib⁹ ad xp̄i cō-

ceptionem: nativitatē: vitam

et mortē: resurrectionē et ascen-

siones aliqua scripsit. e. O

theophile. Hic erat quādā epi-

scopus asie cui scripserat euā-

geliū: vt patet in eius p̄logo:

et eidem scripsit hunc librum.

f. Que cepit iesus facere et

docere. ne sūlis esset scribis et

phariseis. de q̄b⁹ d̄ imprope-

rando. Matth. xxiij. Dicit et

et nō faciunt. Bene enim docere

et male vivere nihil aliud ē q̄

se sua voce dānare. g. Al-

li in diem. ascensionis sue.

h. Quā p̄cipiens aplis per

spiritū: q̄. i. p̄dicaret euāge-

lium: Matth. vñ. vt. s. alle-

gatū est. i. Quos elegit. p̄

ceteris ad officiū apostolarū.

k. Assūpt⁹ est. de terra ad

celū in sua humanitate. fm̄ di-

uinitatē enī que necessario est

vb̄z nō sūnit ei de loco ad

locum transire. Assūpt⁹ est

aūt a tota trinitate assumptio-

nem illā faciente q̄ in orbibus

effectibus principaliter opera-

tur et etiā a seipso. nam corpus

gloriosum sic est in p̄tate anīe

g. et q̄ obedire